

Stilling og om de Krav, som man fremtidig mulig vil komme ind paa at stille eller ikke stille til dem, der ville drive Beyer-ning her i Landet. Her er kun Tale om at fastslaa det, som indtil Aaret 1908 skal være Gæstgiverborgerskab. I særlige Tilfælde vil der desuden de fleste Steder være Adgang til ved Siden deraf at løse et Værtshusholderborgerskab, hvis det — i et eller andet specielt Tilfælde — i Byerne skulde vise sig at ville være særdeles heldigt at faa et saadant Forhold ordnet i de to Aar, for hvilke Loven skal gælde. Jeg skal saaledes minde om, at der alt er Undtagelsesbestemmelser i mange af de Vedtægter, som gælde rundt omkring i Købstæderne, navnlig ogsaa — et Forhold, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen) næv- nede — med Hensyn til Udskænkings- steder, hvor der ikke udskænkes berusende Drikke. Naar det ærede Medlem i denne Sammenhæng talte om den mulige Oprettelse af et Landbohjem i Aalborg, skal jeg dog erindre det ærede Medlem om, at det fremgik af hans egen Udtalelse, at der ikke vilde være noget til Hinder for, at man i Aalborg fik et saadant Gæstgiveri oprettet i de to Aar, her er Tale om, idet vedkommende jo kunde løse Gæstgiverbor- gerskab efter denne Lov og samtidig løse et af de Værtshusholderborgerskaber, der efter det ærede Medlems eget Udsagn ere ledige.

Flere ærede Medlemmer have omtalt Dispensationsbestemmelserne. Det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen) fandt, at de vare for vide. Og det ærede Medlem for Københavns 3die Valg- kreds (Alfred Christensen) talte om, at Indenrigsministeren paa Trods af Lo- vens Bud kunde give Dispensation, men det er jo netop selve Loven, der bestem- mer, at Indenrigsministeren kan give disse Dispensationer. (*Alfred Christensen*: Det er det, jeg har anket over). Men det bli- ver altsaa ikke paa Trods af Lovens Bud. Selve Loven begrænser disse Dispen- sationer, idet den siger, i hvilke Tilfælde Dispensation kan gives, og Meningen med de Bestemmelser, som her gives, er selv- følgelig — bortset fra Hensynet til bestaa- ende Gæstgiverier — udelukkende den at drage Omsorg for, at ingen berettiget In- teresse skal blive krænket, ved at man gennemfører et saadant Lovforslag, idet dens Bestemmelser maaske vilde komme bag paa adskillige Mennesker, som nu havde forberedt sig paa at drive en saa-

dan Virksomhed og paadraget sig Udgif- ter derved. Dette er jo disse Dispensa- tionsbestemmelsernes eneste Formaal, og selvfølgelig vil der blive administreret efter dem i hele den Aand, hvori Lovforslaget er forelagt, og hvori jeg ønsker det vedtaget.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) talte om den Bestemmelse i 1ste Stykke, der gaar ud paa, at Loven skal gælde fra dens Forelæggelse. Det ærede Medlem kunde tænke sig, at man mulig kunde ændre Loven paa dette Punkt, idet han var bleven opmærksom paa et For- hold, som ikke havde staaet Kommissio- nen klart, da den anmodede Ministeriet om at forelægge Lovforslaget i den Skik- kelse, det nu har. Jeg vilde dog mene, at der ikke er nogen Anledning til at fore- tage nogen Ændring paa dette Punkt, idet de udvidede Dispensationsbestemmelser, der nu ere givne, formentlig i tilstrækkelig Grad vilde tillade at raade Bod paa de Ulemper, der maatte komme frem ved, at Loven skal træde i Kraft paa dette Tids- punkt.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) omtalte nogle Bemærkninger fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) angaaende en Be- værtning, som var indlogeret et Sted, som var udlejet af Staten. Dette Forhold er mig ganske ubekendt. Det ærede Medlem forventede jo heller ikke ved denne Lej- lighed at kunne faa nogen Oplysning an- gaaende dette Forhold. Der er, saa vidt mig bekendt, ikke givet specielle Regler angaaende dette Sted, og det ærede Med- lem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) oplyste jo ogsaa nærmere, hvorledes dette Forhold var.

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) spurgte mig, om man her i Tinget ved privat Initiativ kunde forelægge Forslag med Be- stemmelse om, at Lovforslaget skal træde i Kraft fra selve Forelæggelsen her. Der er ikke det mindste i Vejen for at fore- lægge et saadant Forslag. Om man kan faa begge Rigsdagens Ting til at vedtage det, er et andet Spørgsmaal, og et Spørgs- maal, som Tingene naturligvis vilde for- beholde sig at skønne over i ethvert en- kelt Tilfælde. Ved dette Forslag har man i det andet Ting fundet, at man efter Omstændighederne kunde slutte sig til en saadan Bestemmelse, og jeg haaber ogsaa, at dette Ting vil kunne gøre det.

Jeg tror hermed at have besvaret de Par Bemærkninger, som kunde give mig